

A miniszterelnök az MCC Feszten a színpadi interjúja után találkozott válogatott fiatalokkal is, akiknek a kérdéseire 50 percen át válaszolt, és volt néhány érdekes részlete a beszélgetésnek.

Például amikor arról beszélt, hogy demokráciában az is előfordul, hogy rosszul dönt a nép, de aztán korrigálhatja a hibát, mint amikor ő sikertelenül indult újra 2002-ben, de később újra nyert:

„Ugye ez nem az akadémia, ezért szokták mondani, hogy az embereknek mindig igazuk van, ami nem azt jelenti, hogy jól tudják a valóságot. Volt idő, amikor például laposföldhívők voltak többségben. Tehát nem az, amikor azt mondjuk, hogy mindig a népnek, az embereknek van igazuk, nem azt jelenti, hogy a tárgyi tudás szempontjából nekik van igazuk, az egy másik dolog. Ott inkább az akadémiára érdemes hallgatni, ha egyáltalán valakire. Itt inkább arról van szó, hogy az ösztönök, azok általában rendben szoktak lenni. Tehát lehet okoskodni, az emberek egy nagy része nem is tudja ezeket az összefüggéseket végiggondolni, de valahogy eltalál. És valamilyen rejtélyes módon persze hoz néha rossz

döntéseket, de azokat korrigálni szokta. Például volt, amikor engem is visszahívtak, pedig egyszer már elzavartak, vagy elküldtek, de összességében azért mégiscsak arról van szó, hogy az embereknek a saját érdek, a választás legfontosabb kérdése, meg a nagy összefüggésekből csak kialakul egy politikai döntésük, ami olyan lesz, amilyen. És ez általában rendben van. Valahogy ebben lehet bízni. Nagyon ritkán hoznak helyrehozhatatlanul rossz döntést egy választáson. Azért is van négy évente a választás, hogy helyre lehessen hozni, hogyha véletlenül nem találták a helyes választ rögtön, de összességében érdemes bízni abban, tehát nem szabad lenézni az embereket, ugye több az iskolázatlan ember, mint az iskolázott, mondjuk felsőfokú végzettséggel kevesebben rendelkeznek, mint amennyien nem, de mégis a demokráciának van az a sajátos lelki rejtélye, hogy a végén csak valahogy születik egy elfogadható és az esetek többségében jó döntés.”

Ezután a Bibliából vett egy hasonlóan szerencsétlen demokratikus választást: „Ebbe bele kell törődni, ezt el kell fogadni. Akkor is, hogyha egyébként te azt gondolod, hogy nincs nekik igazuk. Lehet, hogy ebben meg ebben neked tényszerűen éppen igazad van, de amikor az ítéletüket kimondják, és rád nézve negatív, abban általában van valami. Tehát ez rejtélyes dolog, a demokrácia döntéshozatali rendszere az nem írható le matematikai képletekkel. Nagyon hasonlít a bibliai esethez, amikor a Pilátus kiteszi oda a Jézust, és azt mondja, hogy: »Akkor most mi legyen?« És akkor mindenki Jézusra gondol, és Barabás lesz a végeredménye a szavazásnak, ugye? Tulajdonképpen ez egy ilyen modern demokratikus pillanat ott a Bibliában.”

Varga Judit volt igazságügyi minisztert mint hibátlan jobboldali politikust hosszan dicsérte, majd végül azt mondta:

„Ha én lettem volna a férje, akkor valószínűleg ő lenne az első női miniszterelnök Magyarországon. De miután én már elkeltem korábban, és a férfiirigység megölte az ő életét...”

Orbán – ahogy mostanában szokta, megint – felhozta az utódlás kérdését. Ez állítása szerint úgy néz ki, hogy *„van egy belső kultúránk, ahol részben erre megválasztott személyek, részben a közösségünk nagy tekintélyű emberei, volt köztársasági elnök, hogy mondjak egy ilyet, vagy a mindenkori házelnök, függetlenül attól, hogy milyen pozíciót tölt be a párt formális hierarchiájában, azok összeülnek és nagyjából eldöntik, illetve megítélik azt a kérdést, hogy a mi politikai közösségünknek, amibe nem a pártvezetést kell beérteni, hanem az összes szavazónkat – ez mondjuk 2022-re visszanezve 3 millió ember –, ennek a közösségnek kinek a vezetésével a legnagyobb esélye megszerzi az emberek többségének a szavazatát”*. Azt mondta, a politikai közösségük nagy előnye, hogy most még nem belső harcok döntenek, hanem egy konszenzus, ezért tudnak ők olyan miniszterelnököt keresni, aki az ország előtt álló kihívások szempontjából optimálisabb.

Ezután arról beszélt, hogy már többször próbálta rávenni Áder János volt köztársasági elnököt, hogy legyen ő a miniszterelnök: *„Tehát én már többször is próbálkoztam azzal, hogy a köztársasági elnököt, Áder János barátomat rávegyem arra, hogy nem akar-e pályát módosítani. Úgy érzem, hogy talán vannak olyan időszakok, amikor nekem is jó lenne, ha*

eggyel hátrább léphetnék, és ő például biztosan meg tudná oldani a legnehezebb ügyeket is. Jellemző a Fideszre, hogy azt mondta, hogy köszöni, nem. Ezt kevés nyugat-európai országban tudjuk elképzelni. De hát ha kell, akkor találunk ilyen Jánoshoz hasonló megbízható karaktert, aki lehet, hogy nem fog zseniális politikai beszédeket mondani, de hogy minden a helyén lesz, arra mérget lehet venni.”

Érdekes, hogy Orbán ezt állítja, hiszen 2005-ben Schmidt Mária mellett állítólag többek között Stumpf István és Áder János is részt vett abban a szervezkedésben, ami megpróbálta volna leválasztani a Fideszt a 2006-ban második választását elbukó Orbán-Simicska-párosról. A puccskísérlet hamar befuccsolt: 2007 januárjában az Orbánnal akkor még tökéletesen együttműködő Simicska Lajos lapja, a Magyar Nemzet emlékezetes módon, a *Schmidt Mária, Ante Portas?* című névtelen cikkben rontott neki az összeesküvőknek, Orbánt védve a csoporttal szemben, és a szervezkedés elhalt, ha egyáltalán volt.

Orbán most azt mondta, előfordulhat az is, hogy *„a nemzetközi témák úgy előtérbe kerülnek, hogy egy nemzetközi ügyekben felvértezett ember kell”*, akkor Szijjártó Pétert *„elő lehet venni”*, ha pedig *„a dolgokat rendbe kell tenni, mert kicsúsztak a formájukból”*, akkor Lázár János *„gond nélkül meg tudja ezt oldani”*. Majd a témát így zárta le:

„Most több nevet nem is mondok, csak azt akartam ezzel jelezni, hogy számunkra választási lehetőségek vannak, illetve lesz tagos hely, ha majd eljön az ideje ennek. A feleségem ezt már régóta szorgalmazza.”

Forrás